

"Em vindràs a buscar?"

Catalunya | 23-12-2006 | 03:37

La precisió horària i la comoditat són factors clau per fidelitzar els usuaris del TGV. Tanmateix, la posada en marxa ahir de la nova estació del Camp de Tarragona va deixar a la vista deficiències que repercuteixen en la funcionalitat del servei. Encara relaxats i satisfets amb la puntualitat del viatge, els primers passatgers del TGV a Tarragona van ser testimonis de les baralles entre taxistes de la Secuita i altres municipis del Camp. I a la mateixa hora, a la parada d'autobusos, ni rastre de la flota d'ALSA, que connecta l'estació amb Cambrils i Reus.

"Papa, em podràs venir a buscar?", preguntava Susanna Arasa pel mòbil. Dels 30 passatgers del primer TGV a Tarragona, ella era l'única que tenia previst agafar el bus fins a Reus. Es va haver de buscar la vida. El transport va arribar una hora més tard, perquè el xòfer es va perdre venint de Barcelona. De fet, l'únic rètol que indica l'estació del TGV és a la rotonda d'accés a la terminal, a la carretera N-240.

El jubilat Lluís Miquel, que ja va participar en el primer viatge del TGV Saragossa-Lleida, criticava només arribar "la falta d'intermodalitat de l'estació", una característica que al seu entendre li resta accessibilitat.

Abans que ell, Antonio Gómez va ser el primer a posar el peu a l'andana de Tarragona. Viu a Madrid, però els negocis el porten a la Costa Daurada cada setmana. Substituirà "l'avió pel tren", perquè hi guanya dues hores de temps. El fet que el vinguessin a buscar li va estalviar de veure les bronques entre taxistes.

El govern ha concedit permís a uns 150 xofers del Camp per operar a l'estació, però l'Ajuntament de la Secuita s'hi oposa, i ahir va presentar un contenciós en contra, perquè considera que és el propi consistori qui ha de donar les llicències. En principi, els taxistes havien de donar prioritat als dos professionals de la Secuita, però a la pràctica l'acord no es va respectar, i alguns van estar a punt d'arribar a les mans. "Si ho arribo a saber, no vinc", deia un client, davant del panorama. El cost del trajecte entre l'estació i Tarragona oscil·la entre 18 i 20 euros.

A l'altre extrem de la nova línia, Lleida viu amb escepticisme la prolongació del TGV fins a Tarragona. El veritable interès dels lleidatans se centra a arribar a Barcelona, segons reconeixen les institucions. El fet d'arribar a Tarragona no aporta, inicialment, gaires avantatges. Tot i ser un

destí habitual per anar a la platja (milers de lleidatans estiuegen i tenen casa a la costa), fonts del sector turístic, empresarial i institucional entenen que la llunyania de l'estació tarragonina respecte a les principals ciutats costaneres no estalvia temps ni diners amb relació al cotxe.

Les institucions lleidatanes consideren que el principal avantatge del TGV es podrà avaluar quan arribi a Barcelona i escurci a només 40 minuts un viatge que ara suposa entre 75 i 90 minuts en cotxe. Per la centralitat de les estacions de Sants i la Sagrera, Lleida aspira a esdevenir una mena de "ciutat dormitori" de la capital catalana, per la qualitat de vida que ofereix, menys aglomeracions i bons serveis a més bon preu.

L'estació de Lleida va viure ahir, primer dia comercial del TGV Madrid-Tarragona, una absoluta normalitat i pocs van ser els viatgers que van fer el trajecte Lleida-Tarragona, ja que la major part tenien el destí a Madrid.

Fuente: Loste

Autor: Loste